

Kl. 16:24

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Jeg vil starte med at sige, at SF ikke kan støtte det beslutningsforslag, der ligger her.

Det, beslutningsforslaget går ud på, er jo at fjerne den særlige bestemmelse vedrørende maksimumstraffe for personer eller gerningsmænd under 18 år. Det er klart, at konkrete sager altid vil bringe spørgsmålet om rimelighed i straffebestemmelserne op. De enkelte sager taler lige til maven og følelserne hos os, og det er klart, at det kan bringe spørgsmål op.

Spørgsmålet om straf til unge mennesker har været genstand for mange undersøgelser i tidens løb, og det har også været diskuteret i sammenhænge, som ligger ikke så mange år tilbage, men det har indtil nu ikke givet anledning til, at man har anbefalet nogle ændringer, som går i retning af det her, og det mener jeg heller ikke at det skal gøre denne gang.

Ministeren har jo redegjort for, at der kommer en betænkning fra kommissionen, og vi mener i SF, at vi bør afvente den og se på et helhedsbillede i forbindelse med straf til unge mennesker, og så må vi se, om der er anledning til at foretage nogle ændringer i den retning i nogle af de bestemmelser, der vedrører unge.

Forslagsstillerne skriver selv i det forslag, der er blevet fremsat, at det er meget sjældent, at bestemmelsen bruges – i realiteten drejer det sig om drab eller det, der ligner, hvor der er en strafferamme på over 8 år – så er det jo ikke et forslag, som i den sammenhæng vedrører så mange sager.

Men det, der er et ømtåleligt emne, når man taler om børn og unge, er jo, at de særregler, der er for kriminelle børn og unge, skal tage hensyn til den særlige karakter, de meget unge mennesker har, og tage hensyn til hele det liv, der ligger forude for det barn eller den unge, når de kommer ud af et fængsel, og hele den resocialisering, der skal ske. Det centrale her er nemlig – og nu tror jeg, at jeg foregriber noget, som hr. Martin Henriksen kunne finde på at spørge mig om – barnet og den unge. Det kan måske være svært at skulle kigge på, når man ser en konkret sag med en konkret forbrydelse, hvor man selvfølgelig er oprørt over det, der er sket, men når der er de her særlige bestemmelser for børn og unge, når der er den særlige bestemmelse om strafmaksimum, så er det, fordi man betragter de unge mennesker som en særlig gruppe, hvor

der er nogle særlige hensyn, der gør sig gældende, og det er det, man har fokus på her.

Det, jeg godt kunne tænke mig at der var enighed om, var, at man begyndte at handle på noget af den viden, vi har, specielt med hensyn til børn og unge. Jeg synes, det er frygteligt, når der sker forfærdelige forbrydelser, jeg synes, det er frygteligt at se børn og unge begå kriminelle handlinger, fordi man tænker på resten af det liv – hvad det er for et liv, der venter også for den kriminelle på et eller andet tidspunkt.

Vi ved, at der er tiltag, der virker, når det handler om forebyggelse, vi ved, der er tiltag, der virker, når det handler om at rehabiliterer eller resocialisere unge kriminelle, og jeg synes, vi skulle gøre meget mere brug af den viden. Så det, jeg godt kunne tænke mig at vi brugte debatten til, hvis vi skal tage snakken om unge kriminelle op igen, var at snakke om, hvad vi gør for at få færre unge kriminelle og for at sørge for, at de unge, der begår forbrydelser, får en vej tilbage til samfundet, så resten af deres liv forhåbentlig kan blive præget af noget, som ikke er kriminel adfærd, og så gøre det til et fælles ansvar, når vi næste gang kommer til at snakke om det her.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 16:27

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

I forbindelse med det såkaldte stadiondrab var det faktisk en nyhed for mig, at der i straffeloven er en § 33, stk. 3, der lægger et loft over, hvor meget straf en forbryder kan få, hvis den pågældende forbryder er under 18 år. Det kom som en overraskelse for mig, for jeg vidste slet ikke, at der i vores lovgivning var den form for begrænsninger, når domstolene skal foretage en konkret vurdering af en konkret sag og lave en strafudmåling, der står mål med gerningen, gerningsindholdet, grovheden, forbryderens forsat, forbryderens baggrund osv. osv.

Derfor var jeg også ude i medierne i den forbindelse og sige, at jeg faktisk synes, det er forkert, at der er den begrænsning, og at jeg ikke synes, den skal være der, på samme måde som jeg også synes, at det i princippet er forkert – og at vi i hvert fald skal være meget varsomme med – at lave minimumsstraffe i lovgivningen. Det er jo ellers noget, som DF meget gerne vil have, men det synes vi også er et problem, for